

Sentencja

Artykuł 5 ust. 1 lit. c), art. 7 ust. 1 i art. 8 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 należy interpretować w ten sposób, że lot przekierowany, w przypadku którego lądowanie ma miejsce na lotnisku innym, niż lotnisko pierwotnie przewidziane, które nie obsługuje tego samego miasta, miejscowości lub regionu może prowadzić do przyznania pasażerowi prawa do odszkodowania w związku z odwołaniem lotu.

(¹) Dz.U. C 289 z 19.7.2021.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 21 kwietnia 2021 r. w sprawie T-252/19, Pech / Rada, wniesione w dniu 2 lipca 2021 r. przez Radę Unii Europejskiej

(Sprawa C-408/21 P)

(2022/C 51/19)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: A. de Gregorio Merino, E. Dumitriu-Segnana, K. Pavlaki, E. Rebasti, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Laurent Pech, Królestwo Szwecji

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu;
- wydanie ostatecznego rozstrzygnięcia w odniesieniu do kwestii stanowiących przedmiot niniejszego odwołania; oraz
- obciążenie skarżącego w sprawie T-252/19 kosztami poniesionymi przez Radę w pierwszej instancji oraz w ramach niniejszego odwołania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania Rada podnosi trzy zarzuty:

Zarzut pierwszy: błędna wykładnia i niewłaściwe zastosowanie art. 4 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia nr 1049/2001 (¹)

Część pierwsza zarzutu: Sąd błędnie ocenił kwestię, czy objęta wnioskiem opinia ma szczególnie szeroki zakres, i zinterpretował to określone przez orzecznictwo kryterium w sposób, który czyni je bezskutecznym. Nie ustosunkowując się do argumentów przedstawionych w tym względzie przez Radę, Sąd uchybił również obowiązкови uzasadnienia.

Część druga zarzutu: Sąd naruszył prawo, gdyż nie wziął pod uwagę wrażliwego charakteru opinii prawnej w świetle szczególnych okoliczności kontekstu, w którym ją wydano, a zwłaszcza jej kluczowego znaczenia dla procesu podejmowania decyzji. Zasugerowana przez Sąd wykładnia wrażliwego charakteru opinii prawnej, która oddziela treść opinii prawnej od towarzyszących jej okoliczności, jest wadliwa pod względem prawnym i pozbawia w znacznym stopniu istoty ochronę przyznaną na podstawie art. 4 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia.

Część trzecia zarzutu: Sąd błędnie ocenił kwestię, czy ujawnienie opinii prawnej wpłynęłoby negatywnie na przyszłe postępowanie sądowe, naruszając równość stron w postępowaniu przed sądem i prawo Rady do obrony.

Zarzut drugi: błędna wykładnia i niewłaściwe zastosowanie art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1049/2001

Część pierwsza zarzutu drugiego: rozstrzygając o możliwości zastosowania wyjątku przewidzianego w art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, Sąd naruszył prawo, gdy uznał, że w decyzji potwierdzającej należało przedstawić konkretne dowody, lecz nie uczyniono tego. Ponadto Sąd ograniczył swoje rozumowanie do ogólnych stwierdzeń, w których w generalny sposób odmawia ochrony, zamiast odnieść się konkretnie do przedstawionego przez Radę uzasadnienia dotyczącego ryzyka dla jej procesu decyzyjnego.

Część druga zarzutu drugiego: Sąd naruszył również prawo, uznając, że zasada odpowiedzialności demokratycznej, która leży u podstaw zwiększonej przejrzystości dokumentów legislacyjnych, stosuje się w ten sam sposób do wszystkich dokumentów dotyczących procedur ustawodawczych, niezależnie od tego, czy zawierają one stanowiska decydentów politycznych, czy też zostały sporządzone przez służby wewnętrzne, w tym Służbę Prawną.

Zarzut trzeci: naruszenie art. 113 regulaminu postępowania przed Sądem i przeinaczenie okoliczności faktycznych

Wreszcie Sąd odmówił otwarcia ustnego etapu postępowania na nowo i uwzględnienia faktu, że w sprawie rozporządzenia 2020/2092 ⁽²⁾ wszczęto postępowanie sądowe w odniesieniu do tych samych kwestii prawnych, które omówiono w opinii. Stanowi to uchybienie proceduralne, wskutek którego Rada nie mogła zostać wysłuchana w przedmiocie elementu mającego zasadnicze znaczenie w sprawie przed Sądem.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2020/2092 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie ogólnego systemu warunkowości służącego ochronie budżetu Unii (Dz.U. 2020, L 433 I, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 19 maja 2021 r. w sprawie T-510/19, Puma/EUIPO – Gemma Group, wniesione w dniu 28 lipca 2021 r. przez Puma SE (Przedstawienie zwierzęcia z rodziny kotowatych w fazie wyskoku)**(Sprawa C-462/21 P)**

(2022/C 51/20)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Wnoszący odwołanie: Puma SE (przedstawiciel: P. González-Bueno Catalán de Ocón, abogado)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Postanowieniem z dnia 1 grudnia 2021 r., Trybunał Sprawiedliwości (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) orzekł, że odwołanie nie zostaje przyjęte do rozpoznania oraz że Puma SE pokrywa własne koszty.

Odwołanie od wyroku Sądu (dziesiąta izba) wydanego w dniu 17 maja 2021 r. w sprawie T-328/20, Electrodomésticos Taurus, S.L./EUIPO – Shenzen Aukey E-Business Co. Ltd, wniesione w dniu 19 lipca 2021 r. przez Electrodomésticos Taurus, S.L.**(Sprawa C-468/21 P)**

(2022/C 51/21)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Wnosząca odwołanie: Electrodomésticos Taurus, S.L. (przedstawiciel: E. Manresa Medina, abogado)